

א א מיי' פ"א מהלכות
ק"ט הלכה ט' סמ"ג

עשין י"ח מור ובעי חו"ט
 סימן רל"ה סעיף א':
 ב ג ח ט י י"א י"ב
 עו"ט ע"ס סעיף ג':
 ג ד מ"ו ס'ד מהל' משה
 קדקנות הלכה ב' סמ"ג
 עשין (קריב) [קט"ז]:
 ד ה מ"ו ס"ו שם הלכה
 ח' [סמ"ג שם]:
 ה ו מ"ו ס"א מהל' ק"ש
 הלכה ה' עשין
 י"ט עו"ט ע"ס ס'
 י"א ובס"י רל"ו חו"ט
 ז מ"ו ס"ה מהל' תרומות
 ס"ב סמ"ג לאוין רכ"ז]:

מאימתי

קרוין את שמע בערבין. *משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי ר' אליעזר. והכמים אומרים עד חצות. רבן גמליאל אומר עד שיעלה עמוד השחר. מעשה ובאו בניו מבית משתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם לא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות ולא זו בלבד אמרו אלא *כל מזה שאמרו חכמים עד חצות מצותן עד שיעלה עמוד השחר *הקמך חלבים ואברים מצותן עד שיעלה עמוד השחר *וכל הנאכלים ליום אחד מצותן עד שיעלה עמוד השחר א"כ למה אמרו חכמים עד חצות *כדי להרחיק אדם מן העבירה: **גמ'** *תנא הויא קאי דקתני מאימתי ותו מאי שנא ^(ה) דתני בערבית ברישא לתני דשחרית ברישא תנא אקרא קאי *דכתיב כשכבך ובקומך והכי קתני וזמן קריאת שמע דשכיבה אימת משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן ואי בעית אימא יליף מבריייתו של עולם דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד אי הכי סיפא דקתני *בשחר מברך שתיים לפניו ואחת לאחריה ובערב מברך שתיים לפניו ושתיים לאחריה לתני דערבית ברישא. תנא פתח בערבית והדר תני בשחרית עד דקאי בשחרית פריש מילי דשחרית והדר פריש מילי דערבית : אמר מה משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן מכדי כהנים אימת קא אכלי תרומה משעת צאת הכוכבים לתני משעת צאת הכוכבים מלתא אנב אורחיה קמשמע לן כהנים אימר קא אכלי בתרומה משעת צאת הכוכבים והא קמשמע לן *כפרה לא מעכבא כדתנא *וב:

רב נסים גמ' ובא השמש ומה
 שיש משמש מכתבת
 מלאכה בתרומה. מכל
 דהיא דכתב רחמנא
 (ויקרא) ואחר אחר
 מן הקדשים אין מיוחד
 אלא בתרומה בלבד אבל
 דבר שהוא למעלה הימנה
 מן הקדשים אין אותו
 נספח לאשכולא דהיינו
 ששמש בכר אף על פי
 שזה כל אהת אהת
 הוא כל הקדשים עד שיב
 היום ויבא נספחו ונפחו
 יהא מותר בקדשים
 ואיחא מפרשם בסבב
 יבמות (ד) הערל (ד)
 (ע) ובה אפיה (ע)
 דהנן עולא ועתא אכ
 במעשה הערש שש
 אכל בתרומה הבין
 נפחורו אכל קדשי
 מנלן אמר רבא אמר ר
 חזא' נ' קריא תמי
 כהוב (ויקרא כ"ג)
 יאכל מן הקדשים כ' ו
 רחץ נפשו במים הללו
 הדבר ברוי' בלחוד ונת
 (ס) ובא השמש ומה
 [ואחר האכל מן הקדשים
 תלה חרבו נג' בביא
 אור השמש וראו שש
 ציאת הכוכבים נש
 (ס) (כ"ג) וכבר עלי
 הכהן ומהרה תאמר נפ
 מה' נ' כהן בקרבך ק
 ואול המקראות אין יור
 בסתורן לא תא הול
 שאי אפשר להיות דכ
 הכהנים מותרין וכל
 זה כי כלם נחמין לנפ
 העוקף על קדש
 פירושם והעמידו נג' ל
 אחד ואחר מלא המקרא
 בדבר שהוא מיוחד
 ואמרו לא כיצד כ
 למעשה ששם חרבו
 לקדשים חסוק הראש
 שזלה מן הדיבר הראש
 בלבד הוא מיוחד למע
 והפסוק השני שהצרי
 לביאת השמש ה
 מיוחד לחורבא א
 קשי העובד אין מוס
 לו לאכל אלא א' א
 הכהנה שחורבא מותר
 בה ואו היה נפח
 נפחורו דכתבו נ' ו
 עליה הכהן ומהרה ו
 אפשר לך עוקר נ'
 שלמותו ברוטני' ו'
 אלו ה' דברים המע
 והתרומה והקדשים
 אחד ואחד יש לו יתי
 ויש לו דומיא שח
 מיוחדת לו ושלתי הב
 ואע"פ ששש קדש
 הכהן קדשים. חס
 כבר נאמר ב' (דנ
 כ') בעתה הקדש
 יהיה יום מן חס
 אחד משה לאכל

יכול להביאו מקדש משה
ועלתו לנזל מעלתו
(סע י"ב) ואחרל לנזל
אסור להדליקו בנר דת
עיר ערב מוב אהרין
ומר וז הפסח , מכאן אמ
בערתי הקדש מן הבית
היו מתרין ואמרין ע
מנעשר מה שאין בתרין
במנעשר שני ששער
ואמרין עלה (יכנסה דף ט
שומאם שחמור (דמסין כ)
(*)השואמם שישני בן וא
דכתיב (סע) ומתו בו
סקס לרב מאשת כהן ועבדו

[ברכות] אלה 1